

Spēkā no 18.12.2010

Spēkā esošs

Publicēts: Vēstnesis, 17.12.2010, nr. 200

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

14.12.2010

Noteikumi nr. 1121

Rīgā

Noteikumi par kārtību, kādā izsniedz dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu veterināros (veselības) sertifikātus, un vispārīgajām veterinārajām prasībām dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprītei

(prot. Nr.73 19.§)

Izdoti saskaņā ar Veterinārmedicīnas likuma 25.panta 1. un 7.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā izsniedz dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu veterināros (veselības) sertifikātus, kā arī vispārīgās veterinārās prasības dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprītei.
2. Šo noteikumu izpildi uzrauga un kontrolē Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests).

II. Veterināro (veselības) sertifikātu izsniegšanas kārtība

3. Veterināro (veselības) sertifikātu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu aprīti reglamentējošajos normatīvajos aktos (1.pielikums) noteiktajos gadījumos aizpilda un izsniedz oficiālais veterinārārsts (dienesta inspektors (veterinārārsts)), kuru dienests pilnvarojis izsniegt un apstiprināt veterināros (veselības) sertifikātus.

4. Lai saņemtu veterināro (veselības) sertifikātu, persona iesniedz dienesta teritoriālajā struktūrvienībā iesniegumu. Iesniegumā norāda šādu informāciju:

- 4.1. kravas nosūtītājs un saņēmējs (nosaukums, faktiskās atrašanās vietas adrese, valsts. Ja kravu paredzēts vest tranzītā, – arī tranzītvalsts);
- 4.2. kravas veids, izcelsme un lielums (svars vai vienību daudzums);
- 4.3. kravas pārvadāšanai paredzētais transportlīdzeklis (veids un reģistrācijas numurs);
- 4.4. kravas iekraušanas vieta un laiks;
- 4.5. iesnieguma iesniedzējs (vārds, uzvārds, amats, tālruna numurs);
- 4.6. cita informācija, ja tāda nepieciešama attiecīgās kravas ievēšanai galamērķa valstī.

5. Veterinārais (veselības) sertifikāts atbilst šādām prasībām:

5.1. tas ir noformēts uz vienas vai vairākām savstarpēji savienotām un nedalāmām lapām vai uz katras veterinārā (veselības) sertifikāta lapaspuses norādīts tās numurs kopējā lapaspušu skaitā;

5.2. tajā ir norādīts veterinārā (veselības) sertifikāta identifikācijas numurs, kas ir vienreizējs un neatkarīgs identifikācijas sistēmā;

5.3. ja kravu izved uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti (turpmāk – dalībvalsts), veterinārais (veselības) sertifikāts ir aizpildīts TRACES sistēmā (integrētā datorizētā veterinārā sistēma) un izdrukāts valsts valodā un vismaz vienā no galamērķa valsts oficiālajām valodām. Veterināro (veselības) sertifikātu izsniedz pirms kravas izvešanas no Latvijas teritorijas;

5.4. to ar parakstu un zīmogu ir apstiprinājis oficiālais veterinārārsts;

5.5. tā oriģinālu sūta kopā ar kravu.

6. Ja kravu Latvijā ievēd no trešās valsts, veterinārais (veselības) sertifikāts atbilst šādām prasībām:

6.1. tas ir noformēts atbilstoši šo noteikumu 5.1. un 5.2.apakšpunktā minētajām prasībām. Ja tas sastāv no divām vai vairākām lapām, veterinārā (veselības) sertifikāta identifikācijas numurs ir norādīts uz katras no tām;

6.2. tas ir valsts valodā vai valodā, kuras izmantošanai piekrīt dienests, vai tam ir pievienots apstiprināts tulkojums valsts valodā;

6.3. tas apliecina, ka dzīvnieki vai produkti atbilst prasībām, kādas noteiktas šajos noteikumos un Eiropas Savienības tiesību aktos attiecīgo dzīvnieku vai produktu ievēšanai Eiropas Savienībā;

6.4. to ar parakstu un zīmogu ir apstiprinājis trešās valsts kompetentās veterinārās iestādes pilnvarots veterinārārsts. Ja veterinārais (veselības) sertifikāts sastāv vairāk nekā no vienas lapas, šī prasība attiecas uz katru turpmāko lapu;

6.5. tā oriģinālu sūta kopā ar kravu.

7. Dienests nodrošina, ka oficiālais veterinārārsts, kas aizpilda un izsniedz veterināro (veselības) sertifikātu, ir apmācīts un pārziņa:

7.1. dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu apriti reglamentējošos normatīvos aktus;

7.2. kārtību, kādā aizpilda un izsniedz veterināro (veselības) sertifikātu;

7.3. informāciju, kas nepieciešama veterinārā (veselības) sertifikāta aizpildīšanai;

7.4. pārbaudes un izmeklējumus (to veidus un apjomu), kas veicami pirms veterinārā (veselības) sertifikāta izsniegšanas.

8. Oficiālais veterinārārsts, kas aizpilda un izsniedz veterināro (veselības) sertifikātu, ar parakstu un zīmogu apstiprina:

8.1. informāciju, par kuras atbilstību patiesībai ir pārliecinājies un kuru viņš var pārbaudīt;

8.2. pilnībā aizpildītu veterināro (veselības) sertifikātu;

8.3. veterināro (veselības) sertifikātu dzīvniekiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem, kam ir veiktas nepieciešamās pārbaudes un izmeklējumi.

9. Šo noteikumu 8.punktā minētajā gadījumā oficiālais veterinārārsts ar zīmoga nospiedumu un parakstu apstiprina veterināro (veselības) sertifikātu, ja tā aizpildīšanai nepieciešamo informāciju vai pārbaudi un izmeklējumu rezultātus:

9.1. ir ieguvis pats;

9.2. ir sniedzis cits oficiālais veterinārārsts vai persona, kurai saskaņā ar dienesta pilnvarojumu ir tiesības izsniegt dokumentus ar minēto informāciju un kura darbojas oficiālā veterinārārsta uzraudzībā;

9.3. ir sniegusi citas dalībvalsts kompetentā veterinārā iestāde;

9.4. ir ieguvis, pamatojoties uz veterinārajos normatīvajos aktos minētajām valsts uzraudzības programmām.

10. Dienests nosaka vienotu veterināro (veselības) sertifikātu izsniegšanas un to kopiju glabāšanas kārtību, nodrošinot to izsniegšanas izsekojamību.

11. Dienestā ir izveidota kontroles sistēma, lai nepieļautu viltotu vai maldinošu veterināro (veselības) sertifikātu izgatavošanu, izsniegšanu un izmantošanu.

12. Ja tiek konstatēti viltoti vai maldinoši veterinārie (veselības) sertifikāti, dienests veic attiecīgu pārbaudi vai dienesta izmeklēšanu. Šo pasākumu ietvaros, kamēr notiek pārbaude vai dienesta izmeklēšana, uz laiku no amata var atstādināt oficiālo veterinārārstu, kurš izsniedzis veterināro (veselības) sertifikātu.

13. Ja dienests šo noteikumu 12.punktā minētās izmeklēšanas vai pārbaudes laikā konstatē, ka:

13.1. oficiālais veterinārārsts ir apzināti norādījis nepatiesu informāciju veterinārajā (veselības) sertifikātā, dienests veic pasākumus, lai nepieļautu šāda nodarījuma atkārtošanos;

13.2. persona ir apzināti sniegusi nepatiesu informāciju vai izdarījusi labojumus veterinārajā (veselības) sertifikātā, dienests minētajai personai turpmāk var atteikt izsniegt veterināro (veselības) sertifikātu.

III. Vispārīgās veterinārās prasības dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprītei

14. Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus atļauts iegūt no dzīvniekiem, kas atbilst šādām prasībām:

14.1. to veselības stāvoklis ir atbilstošs pārtikas produktu iegūšanai saskaņā ar normatīvajos aktos par pārtikas aprīti noteiktajām prasībām;

14.2. dzīvnieki ir no novietnes vai uzņēmuma, kas izvietots valsts teritorijā vai tās teritorijas daļā, kur dzīvnieku veselības apsvērumu dēļ nav noteikts aizliegums vai ierobežojums saskaņā ar normatīvajiem aktiem par pārtikas aprīti.

15. Gaļu un gaļas produktus atļauts iegūt no dzīvniekiem, kas atbilst šādām papildu prasībām:

15.1. tie ir nokauti kautuvē, kurā nav konstatēta dzīvnieku saslimšana ar infekcijas slimību, kā arī nepastāv aizdomas par dzīvnieku saslimšanu ar infekcijas slimību;

15.2. pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē nav konstatētas aizdomas par infekcijas slimības izraisītāja klātbūtni un laboratoriskajai izmeklēšanai ņemtajos paraugos nav konstatēta infekcijas slimības izraisītāja klātbūtne.

16. Dienests var atļaut tādu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprīti, kuri neatbilst šo noteikumu 14.2.apakšpunktā minētajai prasībai, ja attiecīgie produkti:

16.1. ir iegūti no dzīvniekiem, kuru izcelsmes novietnē nav konstatēta dzīvnieku saslimšana ar infekcijas slimību, kā arī nepastāv aizdomas par dzīvnieku saslimšanu ar infekcijas slimību;

16.2. ir iegūti, apstrādāti, pārvadāti un uzglabāti atsevišķi no citiem dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, kas atbilst normatīvajos aktos par dzīvnieku veselību noteiktajām prasībām, vai minētās darbības ar tiem ir veiktas citā laikā;

16.3. ir apstrādāti, izmantojot metodi, kas nodrošina aizliegumam vai ierobežojumam pakļautajā teritorijā vai tās daļā konstatētās dzīvnieku infekcijas slimības ierosinātāja iznīcināšanu. Apstrāde veikta uzņēmumā, ko dienests atzina šādu darbību veikšanai;

16.4. ir marķēti un skaidri identificējami.

17. Šo noteikumu 16.punktā minētajā gadījumā dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus no aizliegumam vai ierobežojumam pakļautās teritorijas izved saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas nosaka sevišķi bīstamu slimību (epizootiju) uzliesmojuma likvidēšanas un draudu novēršanas kārtību.

18. Svaigu gaļu, pienu un piena produktus, kas atbilst šo noteikumu 16.punktā minētajām prasībām, apstrādā saskaņā ar šo noteikumu 2.pielikumu.

19. Svaigu gaļu, kas atbilst šo noteikumu 16.punktā minētajām prasībām un kurai veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze, marķē, ievērojot šādus nosacījumus:

19.1. prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulā (EK) Nr.854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu;

19.2. veselības marķējumu krusto divas diagonālas līnijas, kas krustojas marķējuma vidū un neietekmē tajā norādītās informācijas uztveri;

19.3. veselības marķējumā ir norādīts dienesta piešķirtais pilnvarojuma numurs veterinārārstam, kurš veicis dzīvnieka pēckaušanas veterināro ekspertīzi. Šī prasība neattiecas uz svaigu gaļu, kas iegūta Latvijā un paredzēta izplatīšanai vietējā tirgū.

20. Pārtikas produktus no akvakultūras dzīvniekiem iegūst, apstrādā, pārstrādā un izplata, ievērojot prasības un kārtību, kas noteikta normatīvajos aktos par veterinārajām prasībām akvakultūras dzīvniekiem, no tiem iegūtiem produktiem un to aprītei, kā arī atsevišķu akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimību profilaksei un apkarošanai.

21. Latvijā drīkst ievest dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus no trešajām valstīm vai to teritorijas daļām, no kurām Eiropas Komisija ir atļāvusi ievest attiecīgos produktus.

IV. Noslēguma jautājums

22. Atzīt par spēku zaudējušiem:

22.1. Ministru kabineta 2005.gada 6.septembra noteikumus Nr.677 "Noteikumi par dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprīti un kārtību, kādā izsniedz veterināros (veselības) sertifikātus" (Latvijas Vēstnesis, 2005, 144.nr.);

22.2. Ministru kabineta 2008.gada 13.maija noteikumus Nr.327 "Dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu veterināro (veselības) sertifikātu izsniegšanas kārtība" (Latvijas Vēstnesis, 2008, 76.nr.).

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Padomes 2002.gada 16.decembra Direktīvas 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ievēšanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā;

2) Padomes 1996.gada 17.decembra Direktīvas 96/93/EK par dzīvnieku un dzīvnieku produktu sertificēšanu.

Ministru prezidents,
reģionālās attīstības un
pašvaldību lietu ministrs

V.Dombrovskis

Zemkopības ministrs

J.Dūklavs

1.pielikums
Ministru kabineta
2010.gada 14.decembra
noteikumiem Nr.1121

Dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu aprīti regulējošie normatīvie akti

Nr. p.k.	Dzīvnieki, to sperma, olšūnas un embriji vai dzīvnieku izcelsmes produkti	Normatīvais akts
1.	Liellopi un cūkas	Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr.1647 "Veterinārās prasības govju un cūku aprītei"
2.	Liellopu sperma	Ministru kabineta 2006.gada 27.jūnija noteikumi Nr.529 "Veterinārās prasības bulļu spermas tirdzniecībai Eiropas Savienības dalībvalstīs un ievēšanai no trešajām valstīm"
3.	Liellopu olšūnas un embriji	Ministru kabineta 2010.gada 31.augusta noteikumi Nr.818 "Noteikumi par veterinārajām prasībām govju, cūku, aitu, kazu un

		zirgu sugas dzīvnieku embriju un olšūnu un zirgu, aitu un kazu sugas dzīvnieku spermas apritei, kā arī embriju transplantācijas uzņēmumu, spermas sagatavošanas centru un spermas uzglabāšanas centru reģistrācijas kārtību" (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr.818)
4.	Kuiļu sperma	Ministru kabineta 2006.gada 28.marta noteikumi Nr.235 "Veterinārās prasības cūku sugas dzīvnieku spermas tirdzniecībai citās Eiropas Savienības dalībvalstīs un ieviešanai no trešajām valstīm"
5.	Cūku olšūnas un embriji	Ministru kabineta noteikumi Nr.818
6.	Aitas un kazas	Ministru kabineta 2004.gada 30.marta noteikumi Nr.206 "Noteikumi par veterinārajām prasībām aitu un kazu apritei"
7.	Aitu un kazu embriji un olšūnas un āžu un teķu sperma	Ministru kabineta noteikumi Nr.818
8.	Zirgu dzimtas dzīvnieki	Ministru kabineta 2004.gada 18.marta noteikumi Nr.145 "Noteikumi par veterinārajām prasībām zirgu apritei un importam no trešajām valstīm"
9.	Zirgu dzimtas dzīvnieku olšūnas, embriji un sperma	Ministru kabineta noteikumi Nr.818
10.	Mājputni un to inkubējamās olas	Ministru kabineta 2008.gada 13.oktobra noteikumi Nr.844 "Mājputnu un inkubējamo olu aprites kārtība"
11.	Akvakultūras dzīvnieki un no tiem iegūtie produkti	Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumi Nr.400 "Veterinārās prasības akvakultūras dzīvniekiem, no tiem iegūtiem produktiem un to apritei, kā arī atsevišķu akvakultūras dzīvnieku infekcijas slimību profilaksei un apkarošanai"
12.	Citi dzīvnieki	Ministru kabineta 2010.gada 12.janvāra noteikumi Nr.34 "Veterinārās prasības to dzīvnieku apritei, kas nav minēti citos normatīvajos aktos par veterināro kontroli"
13.	Visas dzīvnieku grupas	1) Eiropas Padomes 2004.gada 22.decembra Regula (EK) Nr.1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr.1255/97; 2) Ministru kabineta 2008.gada 22.decembra noteikumi Nr.1079 "Dzīvnieku pārvadāšanas noteikumi"
14.	Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti	1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regula (EK) Nr.853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku; 2) Ministru kabineta 2009.gada 17.novembra noteikumi Nr.1325 "Noteikumi par veterinārajām prasībām dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā, to ieviešanai Latvijā un tirdzniecībai starp Eiropas Savienības dalībvalstīm"
15.	Dzīvnieku	Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 21.oktobra Regula (EK)

izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam	Nr.1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr.1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula)
---	--

Zemkopības ministrs *J.Dūklavs*

2.pielikums
Ministru kabineta
2010.gada 14.decembra
noteikumiem Nr.1121

Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu apstrāde

Nr. p.k.	Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu apstrādes veids	Infekcijas slimības nosaukums							
		mutes un nagu sērga	klasiskais cūku mēris	cūku vezikulārā slimība	Āfrikas cūku mēris	govju mēris	Ņūkāsas slimība	putnu gripa	aitu un kazu bakas
Svaigas gaļas apstrāde¹									
1.	Termiska apstrāde hermētiski noslēgtā traukā ar F_0 vērtību 3,00 vai vairāk ²	+	+	+	+	+	+	+	+
2.	Termiska apstrāde pie minimālās temperatūras 70 °C, kuras laikā produkta iekšējā temperatūra sasniedz ne mazāk par 70 °C	+	+	+	0	+	+	+	+
3.	Termiska apstrāde pie minimālās temperatūras 80 °C, kuras laikā produkta iekšējā temperatūra sasniedz ne mazāk par 80 °C	+	+	+	+	+	+	+	+
4.	Termiska apstrāde hermētiski noslēgtā traukā pie temperatūras, kas nav mazāka par 60 °C. Apstrādes ilgums nav mazāks	+	+	+	+	+	0	0	+

	par 4 stundām, un vismaz 30 minūtes produkta iekšējā temperatūra sasniedz ne mazāk par 70 °C								
5.	Atkaulotai gaļai – vismaz deviņus mēnešus ilga dabiskā fermentācija un nogatavināšana, pēc kuras produkta ūdens aktivitāte (a_w) nav augstāka par 0,93 vai vides reakcija (pH) nav lielāka par 6,0	+	+	+	+	+	0	0	0
6.	Neatkaulotai gaļai – vismaz deviņus mēnešus ilga dabiskā fermentācija un nogatavināšana, pēc kuras produkta ūdens aktivitāte (a_w) nav augstāka par 0,93 vai vides reakcija (pH) nav lielāka par 6,0 ¹	+	+	+	0	0	0	0	0
7.	Salami – apstrādes kritērijus nosaka Eiropas Komisija	+	+	+	0	+	0	0	0
8.	Šķiņķim un filejai – apstrāde, kas ietver dabisku fermentāciju un nogatavināšanu (šķiņķim – ne mazāk par 190 dienām, filejai – ne mazāk par 140 dienām)	0	0	0	+	0	0	0	0
9.	Termiska apstrāde, kuras laikā produkta iekšējā temperatūra sasniedz ne mazāk	+	0	0	0	0	0	0	+

	par 65 °C. Šāda temperatūra sasniegta laikposmā, kāds nepieciešams, lai nodrošinātu pasterizācijas līmeni (pv), kas ekvivalents vai lielāks par 40 pasterizācijas vienībām								
Piens un piena produkti (arī krējums)									
10.	Apstrāde ultraaugstā temperatūrā, kas nav zemāka par 132 °C, ne mazāk kā vienu sekundi	+	0	0	0	0	0	0	0
11.	Īslaicīga pasterizācija augstā temperatūrā (ja pienam pH mazāks par 7,0)	+	0	0	0	0	0	0	0
12.	Divkārsa īslaicīga pasterizācija augstā temperatūrā (ja pienam pH ir 7,0 vai lielāks par 7,0)	+	0	0	0	0	0	0	0

Piezīmes.

- ¹ Ievēro nepieciešamos drošības pasākumus, lai novērstu produkta piesārņošanas risku.
- ² F_0 vērtību raksturo apstrādes efekts, kas nodrošina baktēriju sporu iznīcināšanu. F_0 vērtība 3,00 nozīmē, ka produkta aukstākajā punktā apstrāde ir veikta pietiekami, lai nodrošinātu līdzvērtīgu efektu, kādu iegūst, produktu apstrādājot 121 °C temperatūrā trīs minūtes ar tūlītēju karsēšanu un atvēsināšanu.
- + – efektivitāte nodrošināta.
- 0 – efektivitāte nav nodrošināta.

Zemkopības ministrs *J.Dūklavs*